

ledes som den er foreslaaet, idet disse Mænd, hvis Slutningslønning der kunde være Tale om at forhøje noget, hurtigt stige i Alderstillæg, og idet de fleste, naar de komme op i Nærheden af Slutningslønningerne, antagelig have Adgang til at opnaa Fribolig og derved faa et væsentligt Tilskud til deres Lønning. Deres Stilling maa derfor regnes for at være meget gunstig i enhver Henseende, og jeg tror ogsaa, de selv ville erkende det. Skriverne skulde efter det oprindelige Forslag begynde med 900 Kr., men efter Udvalgets Forslag skulle de begynde med 1,000 Kr., og dette anser jeg for en meget betydelig Forbedring af Forslaget. Slutningslønnen er samtidig foreslaaet hævet til 1,900 Kr.; jeg havde gerne set, at den kunde være naaet op til 2,000 Kr., men denne Tanke var uigennemførlig, og da Lønningerne ere blevne forbedrede væsentligt, nemlig med ca. 10 pCt., haaber jeg ogsaa, at de vedkommende maa føle sig tilfredsstillende.

Lønningerne for Assistenterne ere formentlig i deres Helhed passende. Assistentstillingen er jo som Regel en Gennemgangstilling, og der vil derfor ej heller i Almindelighed være noget at erindre imod, at Slutningslønnen begrænses til 2,200 Kr. Men der findes nogle Assisterter, som af den ene eller anden Grund aldrig naa ud over denne Grad; og selv om det kun gælder ganske faa, ja netop fordi Antallet af dem, en saadan Ændring vilde komme til gode, muligvis kun blev ganske ringe, forekommer det mig, at det vilde have været ret og billigt at lade disse kunne stige til en Løn af 2,400 Kr. Jeg havde meget gerne set, at denne Hensætning, som ogsaa fandt Tilslutning fra en enkelt Side indenfor Udvalget, var bleven fulgt, men det lykkedes ikke at faa Finansministeren eller Udvalgets Flertal til at dele denne Opfattelse.

Det forekommer mig, at den af Udvalget foreslaaede og af Ministeren tiltraadte Bestemmelse om, at der for Assisterter og Fuldmægtige ved Oprykning til Stillingerne henholdsvis som Fuldmægtige og Kontorchefer medregnes indtil 4 Aar af deres Tjenestetid, som henholdsvis Assisterter og Fuldmægtige ved Beregningen af deres Alderstillæg, er meget hensynsfuld mod disse Embedsmænd. Jeg tillader mig at udtale min Anerkendelse af og min udelte Tilslutning til denne Bestemmelse. Men det vilde efter min Formening have været i god Overensstemmelse hermed, om man havde indført en tilsvarende

Bestemmelse; der kunde komme de Kontorchefer, der forfremmes til Departementschefer, til gode. De i Betænkningen anførte Grunde til, at dette ikke er sket, ere ikke fuldstændig fyldestgørende for mig.

Jeg kunde tillige have ønsket tillagt Departementscheferne en højere Slutningsløn ved Alderstillæg. Departementschefembederne høre jo nemlig til de allervigtigste Embeder i Statens Tjeneste; det er derfor af største Betydning, at de beklædes af i enhver Henseende fremragende Mænd; men saa maa disse Mænd ogsaa med Rette kunne kræve en passende Lønning. Anstilles der en Sammenligning mellem Lønningerne i Statstjenesten og Lønningerne for de hos private Selskaber eller enkelte Personer ansatte, vil det give til Resultat en betydelig Disfavør for den af Staten ansatte. Det er heller ikke for mig et tilfredsstillende Argument mod en højere Slutningsløn for Departementschefer, at de derved vilde faa en højere Løn end visse andre af Statens højeste Embedsmænd, til Eksempel Højesteretsassessorer; thi det forekommer mig aldeles utvivlsomt, at disse sidstes Lønningslov er i høj Grad forældet. Den stammer jo fra den 21. Januar 1857. Naar en Lov er 50 Aar gammel, selv om den har været nogenlunde paa Højde med Fordringerne til Tiden den Gang, maa det jo dog siges, at Forholdene have forandret sig saaledes, at man ikke kan tage som Mønster Forskrifter, som gælde ifølge en saadan Lønningslov. Tænker man sig en saadan Sammenstilling som den nævnte blive brugt fremtidigt, kunde det f. Eks. anføres som Motivering mod en Forhøjelse af Højesteretsassessorernes Lønninger, at denne ikke maatte finde Sted, fordi de ikke maatte faa højere Løn end Departementscheferne; og disse sidstes Slutningslønning er da fastsat ved en Lov af forholdsvis ny Dato. Jeg siger ikke, at der vil blive ræsonneret saaledes af den nuværende Finansminister, men det kan ske, Muligheden derfor er der, og jeg gør derfor opmærksom paa det efter min Formening mislige i at anstille Sammenligninger mellem Indholdet af Lønningslove, der ere af væsentlig forskellig Dato.

Jeg ser derfor ikke rettere, end at det hele Lønsspørgsmaal for alle de under Staten ansatte trænger til en nøje Undersøgelse, for at der kan blive ydet enhver af Statens Funktionærer et passende Vederlag for hans Tjeneste. Jeg vil meget henstille, at den Kommission, som nu undersøger Lønsspørgsmaalene for visse i Jern-